

сж женскій родъ: *една* или *тази жена*, *една* или *тази тиква*, *брадва* и прочее.

Туй сжщо и думата *свнля* е въ сжщностъ, по естество, *женскій родъ*; предметътъ *днля* е тоже *женскій родъ*. Съ женско то окончание ъ нѣма ни едно отъ одушевени тѣ предмети, но понеже таквизи то отъ женскій родъ имена, които го приематъ се изричатъ съгласно съ числително то *една*, та оттова и тѣ влазжтъ въ число то на женски тѣ предмети: *любовь*, *добродѣтель* сж *женскій родъ*, зацо то казваме *една любовь*, *една добродѣтель*, а не *единъ любовь*, *единъ добродѣтель*.

Има сжщестителни *женскій родъ* съ туй сжщото окончание, или по-добрѣ които свършватъ на *остъ* и които сж произлѣзли отъ прилагателни тѣ; за примѣръ: *мждрость*, *старость*, *свирепость* сжщо и тѣ се съгласяватъ въ изричанието си съ *една* или *тази*: *една (тази) мждрость*, *една (тази) старость* и пр., а не *този мждрость*, *този старость*, което така не е свойственно на языкъ тъ, та споредъ това и тѣ сж женскій родъ.

Среденъ родъ.

§ 67. — Въ природа та, между живи тѣ твари, *среденъ родъ* не сжществува, но ний го имамъ въ языкъ тъ си. Заради туй нека се помжчимъ да издиримъ негово то происхождение, и зацо е той добилъ туй си название *среденъ родъ*. Въобщце одушевени тѣ предмети при свое то раждане, като се прѣкнжтъ на свѣтъ тъ, догдѣ то се още свършено малки и неразвити, споредъ което на нѣкон си ний въ начало то не можемъ да познаемъ тѣхна та мжжека или женска насмина, и, въ